

מ"ת 47711/03/15 - מונתסר טחאן,בלאל טחאן נגד מדינת ישראל - רשות המיסים,היחידה המשפטית לתיקים מיוחדים

בתי משפט

בית המשפט המחוזי ירושלים מ"ת 47711-03-15

לפני כב' השופטת רבקה פרידמן-פלדמן 30 נובמבר 2016

בעניין: 1. מונתסר טחאן (משיב 6 בבקשה למעצר עת"ה)
ע"י ב"כ עו"ד אלעד פרסקי
2. בלאל טחאן (משיב 3 בבקשה למעצר עת"ה)
ע"י ב"כ עו"ד עודד הכהן

המבקשים

נגד

מדינת ישראל - רשות המיסים
היחידה המשפטית לתיקים מיוחדים

המשיבה

החלטה

1. שני המבקשים עצורים עד תום ההליכים בת"פ 47762-03-15, לאחר שבחודש מרץ 2015 הוגש נגדם ונגד אחרים כתב אישום בגין עבירות אשר הוגדרו על ידי בית המשפט העליון כ"תכנית עבריינית רחבת היקף לביצוע שורה של עבירות כלכליות. על פי המפורט בכתב האישום, הנאשמים קשרו קשר להפקה ולהפצה של אלפי חשבונות מס פיקטיביות בהיקף של מאות מיליוני שקלים, באמצעותם סייעו לאחרים להתחמק מתשלום מס הכנסה ומס ערך מוסף בסכומים עצומים, וכן הלבינו הון בסכומים ניכרים..." (בש"פ 2768/16, מונתר טחאן נ' מדינת ישראל (12.4.2016)).

2. בעניינם של העצורים התקיימו מספר דיונים, הן בבית משפט זה והן בבית המשפט העליון.

בתיק העיקרי, עניינו של אחד הנאשמים, עאסם בשיתי, הסתיים בהסדר טיעון, ונגזר עליו מאסר למשך שש שנים ועשרה חודשים, מאסר על תנאי, וקנס בסך 250,000 ₪.

לגבי יתר הנאשמים, ובהם המבקשים, ממשיך התיק העיקרי להתנהל, פעמיים בשבוע, וכרגע קבועות עוד עשרות ישיבות לחודשים הקרובים.

בקשת מבקש 1:

3. בבקשתו טוען ב"כ המבקש, כי קמה עילה לעיון מחדש, לנוכח חלוף הזמן; לאור שינוי הנסיבות הרלוונטיות; ובהתחשב בגילוי עובדות חדשות.

ב"כ המבקש מציין כי אינו חולק על קיומן של ראיות לכאורה למעורבותו בפרשה, והמחלוקת נוגעת לחלקו, שלטענתו הינו שולי יחסית. לטענת המבקש, בחלוף הזמן, פג החשש למסוכנותו של המבקש, ולקיומן של יתר עילות המעצר. נטען כי אין עוד מסוכנות המצדיקה המשך מעצרו. עוד נטען, כי בהשוואה לעונשים שכבר נגזרו על אחרים בפרשה, בסביבות שש שנים, ובהתחשב בחלקו של המבקש בפרשה, תקופת המאסר הצפויה להיגזר על המבקש חלפה או עומדת לחלוף. המבקש מתייחס בבקשתו לנאשמים האחרים, וטוען כי מעדותם של עדים שהעידו עד כה, עולה כי להבדיל מנאשמים אחרים, ואף שהוא מכונה "ראש צוות", הוא לא היה היוזם ולא היה לו "תפקיד מנהיגותי". נטען גם כי אין סכנה שהמבקש יתחמק מהליכי משפט, בהתחשב בכך שלמבקש משפחה, אותה ברצונו לפרנס, ואין לו יכולת לבסס את חייו במקום אחר. עוד טוען המבקש, כי ישנם מעורבים אחרים, מקזזי החשבוניות הפיקטיביות, שאינם עצורים ואף לא נתונים בתנאים מגבילים. בנוסף נטען כי מתוך 275 עדים ברשימה שבכתב האישום, העידו עד כה עדים מעטים, והמשפט צפוי להתמשך זמן רב.

לפיכך הוא מבקש להשתחרר למעצר בית, בפיקוח דודתו ומפקחים נוספים.

בקשת מבקש 2:

4. בקשה זו, לדברי ב"כ המבקש, מוגשת "בעקבות התפתחות אשר החלה במהלך ישיבות ההוכחות בתיק, ואשר מוכיחה כי המסוכנות אשר יוחסה על ידי המאשימה למבקש, אינה מהווה מבחינתה כל שיקול שעה שמדובר באנשי עסקים אשר רכשו חשבוניות פיקטיביות בהיקף עצום, באמצעותם רימו את שלטונות מע"מ". לטענת ב"כ המבקש, המשיבה "נוהגת איפה ואיפה, ללא כל הצדקה, בין מי שמייחסת להם הנפקת חשבוניות פיקטיביות לבין רוכשי החשבוניות". ב"כ המבקש מוסיף וטוען כי לאחרונה למד מפני התקשורת, כי הועמדו לדין נאשמים חדשים בפרשה, וכי הללו אינם עצורים.

בנוסף נטען לחלוף הזמן, כעילה לבחינה מחדש של המעצר, לאחר שהמבקש עצור מזה 19 חודשים.

ב"כ המבקש אף טוען כי העדים שהעידו עד כה, לא הצביעו על מסוכנות מצד המבקש או על תפקיד בכיר שלו בהתארגנות. לדברי ב"כ המבקש, נטען גם לחשש להשפעה על עדים, אולם בשלב זה מעידה המשיבה בעיקר עדים טכניים או כאלה שאינם מכירים את הנאשמים, במקום להעיד עדים עליהם, לטענתה, עלול המבקש להשפיע. זאת ועוד, ההליכים מתמשכים מזה זמן רב, והמעצר פוגע ביכולתו של המבקש להתגונן.

לפיכך ביקש לשחרר את המבקש לחלופת מעצר.

תשובת המשיבה:

5. המשיבה טוענת כי המבקשים הם חלק מקבוצה אשר לקחה חלק בכיר ופעיל בעבירות. כפי שכבר נקבע בעבר, יש ראיות לכאורה נגד המבקשים, עילות המעצר נבחנו בעבר, הן על ידי בית משפט זה והן על ידי בית המשפט העליון, ועדיין קמה עילת מסוכנות. לדברי ב"כ המשיבה, התיק מתנהל בקצב מהיר, פעמיים בשבוע. המשיבה מאשרת כי הוגשו כתבי אישום נוספים, וכי יש נאשמים שאינם עצורים, אך לטענתה, המבקשים הם מבין העבריינים העיקריים. נטען כי לאור חלקם של המבקשים ומעורבותם בעבירות, המסוכנות הנשקפת מהם גבוהה, ואיננה קיימת אצל נאשמים שלא נעצרו. לפיכך גם אין בסיס לטענה בדבר "אכיפה בררנית".

לעניין חלוף הזמן, מפנה המשיבה להחלטות בית המשפט העליון בהליכי הארכת מעצר, שם נקבע כי "גם לעת הזו, באיזון שבין האינטרסים הציבוריים ובין זכותם של המשיבים לחירות, הכף נוטה להארכת מעצר מאחורי סורג ובריח ב- 90 ימים נוספים". לטענתה, בהאריכו את המעצר לקח בית המשפט העליון בחשבון כי המשפט לא יסתיים בתוך תקופת ההארכה. נטען כי לאור מהות העבירות, היקף ההונאה הכספית, משך תקופת ההונאה ומידת התחכום, נשקפת מהמבקשים סכנה המצדיקה המשך מעצרם. לדברי המשיבה, לא ניתן לתת במבקשים אמון, בפרט כשמדובר בעבירות שניתן לבצען מהבית.

המבקשת מפנה להחלטת בית המשפט העליון בהארכת מעצר, בדבר המסוכנות הרבה הנשקפת מהמבקשים. צוין כי "העבירות בוצעו במסגרת ארגון עברייני מתוחכם בו לכל אחד מן המשיבים היה תפקיד מוגדר". בית המשפט התייחס שם למסוכנות המבקשים כגוף מאורגן, ולמסוכנותו של כל אחד מהם בנפרד, וצוין כי "עילת המסוכנות ועילת השיבוש של מהלכי המשפט שלובות זו בזו. שוכנעתי כי נוכח מעשיהם של המשיבים והמסוכנות העולה מהם, קיים מיניה וביה גם חשש משיבוש הליכי משפט. זאת בייחוד נוכח העובדה כי כאמור, הצליחו לפעול לאורך כארבע שנים מבלי להיחשף וכי רוב העדים בפרשה טרם החלו את עדותם. זאת ועוד, העונש החמור הצפוי למשיבים במקרה שיורשעו יש בו כדי להקים חשש להימלטות מהדין".

דין ומסקנות:

6. לאחר שמיעת טיעוני ב"כ הצדדים, לא מצאתי מקום להורות על שחרורם של המבקשים ממעצר.

מרבית טענותיהם של המבקשים נדונו בעבר הן על ידי בית משפט זה, והן על ידי בית המשפט העליון, בין בעררים שהוגשו ובין בהחלטות בעניין הארכת מעצרם של העצורים בפרשה.

מבחינת עילות המעצר - דבר לא השתנה, הן באשר למסוכנותם של המבקשים, כפי שנקבעה בהחלטות הקודמות; הן בקביעות הנוגעות לחלקם לכאורה בפרשה; הן בעניין החשש לביצוע עבירות נוספות אם ישוחררו מהמעצר; והן באשר לחשש להימלטות מאימת הדין.

רבות נאמר ונכתב על כך, ואין צורך לחזור על הדברים.

הגורם המשתנה היחיד, הינו גורם הזמן - העובדה שהמשיבים עצורים מזה כעשרים חודשים, וסוף המשפט אינו נראה באופק.

אכן, מאז נעצרו המבקשים חלף זמן רב, ועניינם של העצורים מתברר מעת לעת בהארכות המעצר בבית המשפט העליון. ואולם, התמשכות ההליכים איננה נובעת מאופן ניהול התיק - המשפט מתנהל בקצב מהיר, בית המשפט השומע ראיות קבע דיונים פעמיים-שלוש בשבוע, הן בתקופה שחלפה והן בחודשים הבאים, אך העדים רבים, הנאשמים רבים, ומטבע הדברים מדובר במשפט ארוך.

ניתן לומר כי מלכתחילה, לאור מהות העבירות, לאור טענות המבקשים והנאשמים האחרים, ובהתחשב בכמות הראיות - לא היה צפי למשפט קצר. ניתן היה להניח מראש שהמשפט ימשך זמן רב, ולפיכך כך גם מעצרו של המבקשים.

בשלב זה של המשפט, בהתחשב בעדים שעדיין אמורים להעיד - מתקיים עדיין גם החשש לשיבוש הליכי משפט.

7. בנסיבות אלה, על אף תקופת המעצר הארוכה - אינני רואה אפשרות בשלב זה לאיין את מטרות המעצר בחלופת מעצר שלא מאחורי סורג ובריח.

אשר על כן - שתי הבקשות נדחות.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ט חשוון תשע"ז, 30 נובמבר 2016, בהעדר הצדדים.